

رضایتمندی مراجعه کنندگان به واحد پذیرش بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان؛ ۱۳۸۵

Abbas Shikh-Taheri¹ / Mehrdad Fazeli-Pour² / Farhang Sodoughi³

چکیده

مقدمه: رضایتمندی بیماران نشان‌دهنده ارائه صحیح خدمات بوده و از نشانگرهای مهم کیفیت مراقبت بهداشتی درمانی محسوب می‌شود. رضایت بیمار از واحد پذیرش نیز از اهمیت زیادی برخوردار است. هدف این مطالعه بررسی رضایتمندی مراجعین از واحد پذیرش بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان و عوامل مرتبط با آن است.

روش بررسی: در این مطالعه توصیفی - تحلیلی نظرات ۳۸۴ نفر از مراجعه کنندگان به بیمارستان‌های آموزشی شهر کاشان از طریق پرسشنامه گردآوری شده است. تحلیل داده‌ها با استفاده از شاخص‌های آمار توصیفی (درصد و میانگین) و تحلیلی (t -test, X^2 و ANOVA) انجام شده است.

یافته‌ها: در مجموع اکثریت مراجعین عملکرد واحد پذیرش را خوب می‌دانستند (۴۶/۲%). مراجعین از مدت انتظار ۱۴/۶±۰/۷ (از ۱۰/۰±۰/۳) روزه را در روابط کارکنان (۲۰/۱۵±۰/۷) کاملاً راضی و از نحوه باسخگویی به سوالات (۲۰/۲±۰/۴) راضی بوده‌اند. رضایتمندی مراجعین از واحد پذیرش با جنسیت بیماران، مدت اقامت و شغل رابطه دارد ولی با سن، منطقه سکونت، مراجعه قبلی و مراجعه حضوری رابطه ندارد. رضایتمندی بیماران از نحوه پاسخگویی کارکنان به‌طور معنی داری کمتر از همراهان است ($p<0/0/0$).

نتیجه‌گیری: در مجموع مراجعه کنندگان از واحد پذیرش راضی‌اند. کارکنان پذیرش می‌توانند با پاسخگویی مناسب تر به بیماران، خصوصاً در مورد فرم‌های رضایت‌نامه، توجه به بانوان و توجه به گروه‌های مسن‌تر رضایت مراجعه کنندگان از واحد پذیرش را افزایش دهند.

کلیدواژه‌ها: پذیرش، رضایتمندی، بیمارستان، مراجعه کننده، بیمار

◊ وصول مقاله: ۸۶/۷/۲۵، اصلاح نهایی: ۸۶/۵/۱۶، پذیرش مقاله: ۸۶/۷/۳

۱-دانشجوی دکتری مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشکی ایران، مدرس دانشگاه علوم پزشکی کاشان، نویسنده مسئول (Email: abbas.taheri@gmail.com)

۲-دکترای مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدارک پزشکی، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

۳-استادیار مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، گروه مدیریت اطلاعات بهداشتی درمانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه علوم پزشکی ایران

مقدمه

رضايت بيماران از واحد پذيرش پرداخته است. در اين ۱۴/۶ مطالعه مشخص شد که ۷۶ درصد از بيماران راضي، ۹/۴ درصد تا حدودي راضي و ۹/۴ درصد ناراضي اند. اين مطالعه نشان داد که رضايت بيماران از واحد پذيرش با سن، مدت اقامت و تحصيلات بيمار رابطه دارد و با جنسیت و وضع تاهيل رابطه اي ندارد. اين مطالعه در زمان ترخيص بيماران انجام گردید و مشخص شد که با افزایش مدت اقامت، ميزان رضايت افزایش مي یابد.[۱۱] مطالعات نشان داده است که بيماران با گذشت زمان رضايت بالاتری را نشان مي دهند.[۱] باید توجه داشت که كارکنان واحد پذيرش با بيماران بدحال، پريشان و داراي احساسات خاص روبرو هستند. بنابراین به نظر مي رسد بررسی نظرات بيماران در مورد واحد پذيرش در زمان ترخيص برای شناخت تاثير اين واحد بر رضايتمندي بيماران کفايت نمي کند و بررسی اين موضوع در فاصله زمانی هر چه نزديک تر به زمان پذيرش مي تواند اطلاعات دقیق تری فراهم نماید.

حصول به هدف تكرييم ارباب رجوع و غلبه بر بحران هاي موجود در بيمارستان بدون جلب رضايت بيماران و شناسايي عوامل مرتبط با آن ممکن نیست.[۱۲]

عدم دريافت خدمات موردن تقاضا بخصوص از واحد پذيرش، که بيمار در بدوي ورود به بيمارستان با آن مواجه مي شود، آنها را به شدت ناراضي خواهد کرد؛ بنابراین ارائه خدمات موردن تقاضا بيمار و جلب رضايت وی در اين بخش بسیار حساس است. لذا اين مطالعه با هدف بررسی ميزان رضايتمندي بيماران بستري از بخش پذيرش بيمارستان هاي آموزشي تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکى کاشان و شناسايي عوامل مرتبط با آن انعام گردید.

روش پژوهش

اين پژوهش، يك مطالعه توصيفي و تحليلي است. جامعه پژوهش شامل بيماران بستري در بخش هاي بيمارستان هاي آموزشي تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکى کاشان که حداقل به مدت ۲۴ ساعت و حداچر

بيمار محور اصلی خدمات و يگانه علت وجودی بيمارستان است؛ لذا رضايتمندي آنان از نشانگرهای مهم کيفيت مراقبت بهداشتی درمانی محسوب مي شود. بازتاب نظر بيمار درباره مراقبت و خدمات بهداشتی، درمانی برای مدیران، ارائه دهنده کان مراقبت و خود بيماران، معتر و ارزشمند است. مطالعات انجام شده نشان داده است که بى توجهی به نظرات بيمار، اخذ نتيجه مطلوب درمانی را خدشه دار مي سازد و دريافت بازخور از بيماران مي تواند منجر به افزایش رضايت آنان گردد. بنابراین بيمارستان ها باید با سنجش رضايت بيمار، كامل بودن و مقبولیت خدمات بخش هاي مختلف خود را بررسی نمایند.[۱-۴]

بخش پذيرش يكی از بخش های استراتژيك بيمارستان است؛ زيرا در اين واحد است که تماس بيمار یا بيماران و روابط آن ها با بيمارستان آغاز مي شود. اين بخش در تفکر بيمار درباره بيمارستان اثر مي گذارد و نيز در اين بخش است که بيمار و همراهانش ارزیابي خود را از خدمات بيمارستان آغاز مي کنند.[۵] پذيرش بيمارستان اثر مستقیمي در احساسات مراجعين و در نتيجه، رفع مشکلات بعدی بيمار، پزشك و بيمارستان داشته و با جلب همکاري بيمار مي تواند تاثير زيادي در بهبود يا تاخير درمان آن ها به جا گذارد.[۵] لذا رضايت بيمار از واحد پذيرش از اهمیت بسیار زيادي برخوردار است.

در مطالعات زيادي که در شهرهای مختلف ايران در مورد رضايت بيماران از خدمات بيمارستانی انجام شده است ميزان رضايت بيمار از واحد پذيرش متفاوت ذكر شده و در مواردي بيماران ناراضي و در مواردي راضي بوده اند.[۶-۱۰] تمام اين مطالعات در مورد كل خدمات بيمارستان انجام شده و بخش بسیار کوچکی از آنها، محدود به ۳ یا ۴ پرسشن، به واحد پذيرش اختصاص داشته است.

در بين مطالعات مختلف، فقط يك بررسی در دانشگاه علوم پزشکی تهران اختصاصا به بررسی

یافته‌ها

۱۹۹ نفر از نمونه‌ها زن بودند(۵۱/۸ درصد). ۱۰۷ نفر (۲۸/۲٪) در گروه سنی ۱۸-۲۸ سال بودند. میانگین سنی افراد ۳۹/۷±۱۴/۸ سال بود. ۲۹۶ نفر (۷۷/۱٪) شهری بودند. ۲۱۱ نفر قبلاً به آن بیمارستان مراجعه نکرده بودند (۱/۵۵٪). در مورد اکثر بیماران (۲۱۳ نفر؛ ۵۵/۶٪) پذیرش بیمار توسط همراه وی انجام شده بود. مدت اقامت اکثر بیماران یک روز بود (۱۶۷ نفر؛ ۴۶٪). میانگین مدت اقامت ۰/۸۲±۰/۸۲ روز بود. اکثریت افراد (۰/۴۴٪) خانه دار بودند و همچنین اکثر افراد تحصیلات زیر دیپلم داشتند (۱۷۲ نفر؛ ۴۷/۴٪). فراوانی مراجعین از نظر جنسیت، مراجعه قبلي و پذیرش توسط همراه، تفاوت معنی داری نداشت ولی از نظر سایر متغیرها تفاوت معنی دار بود ($P<0/001$).

جدول ۱ رضایتمندی مراجعه کنندگان از واحد پذیرش را نشان می‌دهد.

همان طور که (جدول ۱) نشان می‌دهد اکثریت مراجعین عملکرد واحد پذیرش را خوب می‌دانستند (۴۶/۲٪) و امتیاز به دست آمده (۴۳±۷/۱) نشان می‌دهد که مراجعین راضی بوده‌اند.

طبق این جدول اکثریت افراد (۵۳/۵٪) رعایت مدت انتظار را خوب می‌دانستند. میانگین کل امتیازات واحد پذیرش کاملاً راضی بوده‌اند. اکثریت افراد (۵۶/۲٪) رفتار و روابط کارکنان را خوب ارزیابی نموده‌اند. میانگین کل امتیازات (۱۵/۷۸±۲/۹) نشان می‌دهد که افراد از رفتار و روابط کارکنان کاملاً راضی بوده‌اند. در مورد رفتار و روابط کارکنان، نارضایتی مراجعه کنندگان از توجه به حضور آنان و شیوه گفتار متصدی پذیرش بيشتر از سایر موارد بوده است. اکثریت افراد (۴۳/۵٪) نحوه پاسخگویی کارکنان را خوب می‌دانستند. میانگین کل امتیازات (۱۴/۶±۲/۷) نشان می‌دهد که افراد از نحوه پاسخگویی به سوالات راضی بوده‌اند. در مجموع میزان رضایتمندی مراجعین از نحوه پاسخگویی کمتر از سایر عوامل مورد بررسی بوده است.

۷۲ ساعت بستری بوده‌اند؛ حداقل ۱۸ سال سن داشتند و همچنین همراهان بیمارانی که شخصاً به واحد پذیرش مراجعه نداشتند، بود. حجم نمونه با $d=0/5$, $p=0/95$, $z=0/95$ محاسبه شد و در مجموع ۳۸۴ نفر از بیماران بستری در بیمارستان‌های آموزشی کاشان انتخاب شدند که براساس بزرگی بیمارستان (گردید: بیمارستان بهشتی ۲۹۱ نفر، بیمارستان متینی ۶۰ نفر، بیمارستان شیشه خوانی ۳۳ نفر. ضمناً بیماران بیمارستان روانپژوهی اخوان وارد مطالعه نشدند. انتخاب نمونه به روشن نمونه گیری ساده (در دسترس) انجام شد و از اول آبان ۱۳۸۵ مراجعه کنندگانی که معیارهای ورود به مطالعه را داشتند، وارد مطالعه شدند.

ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه همراه با مصاحبه بود. پرسشنامه حاوی ۱۲ سوال مربوط به تعیین میزان رضایتمندی مراجعه کنندگان از مدت انتظار (۲ سوال)، رضایتمندی از رفتار و روابط کارکنان (۴ سوال)، رضایتمندی از نحوه پاسخگویی کارکنان (۴ سوال) و رضایتمندی از نحوه نوبت دهی کارکنان (۲ سوال) بود. اعتبار ظاهری و محتوایی پرسشنامه با توجه به نظر متخصصین امر تایید گردید. پایایی پرسشنامه نیز با روش آزمون مجدد ۷/۵ محاسبه شد.

پرسشنامه حداقل ۲۴ ساعت بعد از پذیرش به مراجعین داده می‌شد و باحضور پژوهشگر، تکمیل و دریافت می‌گردید. در بعضی موارد به علت ناتوانی در پرکردن پرسشنامه یا به علت بی سعادی از روش مصاحبه نیز استفاده شد. در ضمن سعی شد تا گردآوری اطلاعات اخلاقی در درمان بیماران ایجاد ننماید. داده‌های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه به صورت عالی (۵ امتیاز)، خوب (۴ امتیاز)، متوسط (۳ امتیاز)، بد (۲ امتیاز)، بسیار بد (۱ امتیاز) و نظری ندارم (بدون امتیاز) در نظر گرفته شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و بر اساس درصد فراوانی و میانگین و انحراف معیار امتیاز و آزمون‌های t -test, X^2 و ANOVA انجام گردید.

**جدول ۱*: توزيع فراوانی نظرات مراجعيه کنندگان در مورد واحد پذيرش بيمارستان هاي آموزشي
تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکي کاشان، ۱۳۸۵**

امتياز	بی نظر	بسیار بد	بد	متوسط	خوب	عالی	عملکرد کارکنان پذيرش
۴/۰۳±۰/۷۳	(۰/۵) ۲	-	(۲/۶) ۱۰	(۱۷/۴) ۶۷	(۵۳/۴) ۲۰۵	(۲۶) ۱۰۰	سرعت عمل در تشکيل پرونده
۴/۰۵±۰/۷۵	(۱/۳) ۵	(۰/۳) ۱	(۲/۹) ۱۱	(۱۵/۱) ۵۸	(۵۳/۶) ۲۰۶	(۲۶/۸) ۱۰۳	ارجاع سريع به بخش
۸/۰۳±۱/۴۳	(۰/۹) ۷	(۰/۱) ۱	(۲/۷) ۲۱	(۱۶/۳) ۱۲۵	(۵۳/۵) ۴۱۱	(۲۶/۴) ۲۰۳	جمع
۴/۰۳±۰/۷۵	(۱/۸) ۷	(۰/۳) ۱	(۲/۹) ۱۱	(۱۶/۱) ۶۲	(۵۳/۶) ۲۰۶	(۲۵/۳) ۹۷	توجه به حضور بيمار
۴/۰۲±۰/۶۶	(۲/۶) ۱۰	-	(۱/۳) ۵	(۱۶/۹) ۶۵	(۵۷/۶) ۲۲۲	(۲۱/۴) ۸۲	برخورد دلسوزانه کارکنان
۴/۰۳±۰/۶۶	(۲/۹) ۱۱	(۰/۳) ۱	(۰/۸) ۳	(۱۶/۹) ۶۵	(۵۸/۶) ۲۲۵	(۲۱/۶) ۸۳	آرام بخش بودن چهره
۴/۰۱±۰/۷۳	(۲/۳) ۹	(۰/۳) ۱	(۲/۶) ۱۰	(۱۵/۹) ۶۱	(۵۴/۹) ۲۱۱	(۲۳/۲) ۸۹	شيوه گفتار کارکنان
۱۵/۷۸±۲/۹	(۲/۴) ۳۷	(۰/۲) ۳	(۱/۹) ۲۹	(۱۶/۵) ۲۵۳	(۵۶/۲) ۸۶۴	(۲۲/۸) ۳۵۱	جمع
۴/۰۲±۰/۷۳	(۲/۹) ۱۱	(۰/۳) ۱	(۲/۳) ۹	(۱۶/۷) ۶۴	(۵۴/۲) ۲۰۸	(۲۳/۷) ۹۱	پاسخ كامل به سوالات بيمار
۳/۹۷±۰/۷۵	(۳/۴) ۱۳	-	(۳/۶) ۱۴	(۱۸) ۶۹	(۵۲/۳) ۲۰۱	(۲۲/۴) ۸۷	پاسخ روش واضح به سوالات
۳/۹۴±۰/۷۷	(۳/۶) ۱۴	(۰/۳) ۱	(۳/۱) ۱۲	(۲۱/۱) ۸۱	(۴۹/۵) ۱۹۰	(۲۲/۴) ۸۶	پاسخ صحيح به سوالات بيمار
۲/۶۷±۱/۲۴	(۶/۸) ۲۶	(۱۹) ۷۳	(۲۶/۶) ۱۰۲	(۲۱/۶) ۸۳	(۱۸) ۶۹	(۸/۱) ۳۱	اطلاعات برای تكميل رضاييمندي
۱۴/۰۶±۳/۰۲	(۴/۲) ۶۴	(۴/۹) ۷۵	(۸/۹) ۱۳۷	(۱۹/۳) ۲۹۷	(۴۳/۵) ۶۶۸	(۱۹/۲) ۲۹۵	جمع
۳/۹۱±۰/۸۶	(۱۹/۳) ۷۴	(۱/۶) ۶	(۲/۹) ۱۱	(۱۵/۹) ۶۱	(۴۱/۷) ۱۶۰	(۱۸/۸) ۷۲	رعايت عدالت در نوبت دهي
۳/۸۳±۰/۷۹	(۸/۹) ۳۴۲	(۰/۳) ۱	(۰/۳) ۱	(۲/۱) ۸	(۶/۸) ۲۶	(۱/۶) ۶	اطلاع به موقع از کنسيل شدن نوبت
۴/۴۱±۱/۶	(۵۴/۱) ۴۱۶	(۰/۹) ۷	(۱/۶) ۱۲	(۹) ۶۹	(۲۴/۲) ۱۸۶	(۱۰/۱) ۷۸	جمع
۴۳±۷/۱	(۱۱/۴) ۵۲۴	(۱/۹) ۸۶	(۴/۳) ۱۹۹	(۱۶/۱) ۷۴۴	(۴۶/۲) ۲۱۲۹	(۲۰/۲) ۹۲۷	جمع

* تعداد (درصد)

مراجعيين از واحد پذيرش در گروه هاي سنی ۵۰ سال به بالا کمتر از ساير گروه ها است هرچند اين رابطه معنى داري نيست. طبق مطالعه رابطه معنى داري بين ميزان رضاييمندي از واحد پذيرش و نوع سکونت وجود ندارد. همچنین طبق جدول ۲، بين ميزان رضاييمندي مراجعيين که برای اولين بار به واحد پذيرش مراجعيه کرده اند و آنهاي که سابقه مراجعيه به آن واحد پذيرش را داشته اند، تفاوت معنى داري وجود ندارد. همچنین بين رضايي بيماران و رضايي همراهان تفاوت معنى داري وجود ندارد؛ البته رضاييمندي بيماران از نحوه پاسخگوئي کارکنان به طور معنى داري کمتر از همراهان است (ميانيگين امتياز ۱۳/۶ در مقابل ۱۴/۵).
P<0.05

طبق بررسى، ميزان رضاييمندي از واحد پذيرش با مدت اقامتي رابطه دارد (به جز در مورد نوبت دهي و مدت انتظار)؛ به طورى که با افزايش مدت اقامتي ميزان

در اين مورد بيشترین نارضايي مربوط به ارایه اطلاعات در مورد پر کردن فرم رضايي نامه بوده است که ۴۵/۶٪ افراد پاسخ بد و بسيار بد داده اند. با توجه به جدول اكثريت افراد رعايت عدالت در نوبت دهي (۴۱/۷٪) را خوب مي دانستند و اكثريت افراد نيز با کنسيل شدن نوبت مواجه نشده بودند (۸۹/۱٪). اكثريت کسانی که با اين موضوع مواجه شده اند، اطلاع به موقع از کنسيل شدن احتمالي نوبت را خوب مي دانستند (۶۸/۸٪). ميانگين كل امتيازات (۴/۴۱±۱/۶) نشان مي دهد که افراد از نحوه نوبت دهي راضي بوده اند.

جدول ۲ عوامل مرتبط با رضاييمندي مراجعيين از واحد پذيرش را نشان مي دهد.

طبق جدول ۲ رضاييمندي مراجعيين از واحد پذيرش در تمام ابعاد مورد مطالعه با جنسите بيماران رابطه دارد و زنان به طور معنى داري ناراضي ترند (ميانيگين امتياز ۴۶/۱ در مقابل ۴۰/۵). همچنین رضايي

جدول ۲: میانگین (انحراف معیار) امتیازات رضایتمندی مراجعه کنندگان از واحد پذیرش بیمارستان‌های آموزشی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی کاشان، به تفکیک عوامل مرتبط

مجموع		نحوه نوبت‌دهی		نحوه پاسخگویی		رفتار و روابط		مدت انتظار			
آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	آزمون	میانگین	مرد	زن
$p < 0.05^*$	۴۶.۳±۶.۱	$p < 0.05^*$	۵.۱±۱.۶	$p < 0.05^*$	۱۵.۷±۲.۹	$p < 0.05^*$	۱۶.۹±۲.۸	$p < 0.05^*$	۸.۵±۱.۴	مرد	زن
	۳۰.۱±۵.۳		۲.۳±۰.۸		۱۲.۵±۲.۷		۱۴.۷±۲.۸		۷.۶±۱.۳		
$p = 0.52$	۴۳.۵±۸.۳	$p = 0.18$	۴.۸±۲	$p = 0.53$	۱۳.۷±۳.۷	$p = 0.82$	۱۵.۸±۳.۴	$p = 0.66$	۸.۱±۱.۵	۱۸-۲۸	۲۹-۳۹
	۴۳.۷±۷		۴.۳±۱.۵		۱۴.۲±۲.۷		۱۵.۷±۳		۸.۱±۱.۴		
	۴۴.۶±۶.۳		۴.۵±۱.۵		۱۴.۵±۲.۶		۱۶.۱±۲.۷		۸.۱±۱.۵		
	۴۳.۱±۷.۶		۴.۱±۱.۳		۱۳.۹±۴		۱۵.۸±۳.۲		۸.۱±۱.۳		
	۴۲.۵±۵.۲		۴.۳±۱.۴		۱۴.۱±۲.۹		۱۵.۴±۲.۴		۷.۷±۱.۳		>۶۰
$p = 0.2$	۴۲.۷±۷.۲	$p = 0.8$	۴.۴±۱.۶	$p = 0.7$	۱۴.۳±۲	$p = 0.77$	۱۵.۸±۳	$p = 0.93$	۸.۱±۱.۵	شهری	روستایی
	۴۴.۶±۶.۷		۴.۵±۱.۶		۱۴.۲±۳.۴		۱۵.۹±۳		۸.۱±۱.۴		
$p = 0.65$	۴۳.۵±۶.۳	$p = 0.2$	۴.۷±۱.۵	$p = 0.88$	۱۴.۱±۱.۳	$p = 0.19$	۱۶.۲±۲.۶	$p = 0.92$	۸.۱±۱.۴	دلد	نارد
	۴۳.۱±۷.۷		۴.۵±۱.۷		۱۴.۱±۲.۷		۱۵.۶±۳.۳		۸.۱±۱.۴		
$p = 0.6$	۴۲.۸±۷.۷	$p = 0.8$	۴.۴±۱.۵	$p < 0.05^*$	۱۳.۶±۲.۳	$p = 0.61$	۱۵.۷±۳.۲	$p = 0.93$	۷.۹±۱.۵	دارد	نارد
	۴۳.۷±۷.۱		۴.۵±۱.۷		۱۴.۵±۲.۱		۱۵.۹±۲.۹		۸.۱±۱.۳		
$p < 0.05^*$	۴۱.۴±۷.۳	$p = 0.34$	۴.۱±۱.۳	$p < 0.05^*$	۱۳.۲±۲.۳	$p < 0.05^*$	۱۵.۳±۲.۳	$p = 0.17$	۷.۹±۱.۵	یک	(دو)
	۴۴.۷±۶.۳		۴.۴±۱.۵		۱۵.۳		۱۶.۴±۲.۹		۸.۳±۱.۴		
	۴۲.۵±۶.۹		۴.۴±۱.۳		۱۴.۳±۲.۳		۱۵.۹±۲.۷		۸.۱±۱.۴		
$p = 0.52$	۴۱.۲±۵	$p = 0.11$	۳.۹±۱.۱	$p = 0.11$	۱۳.۳±۲.۱	$p = 0.77$	۱۵.۲±۲.۸	$p = 0.21$	۷.۶±۱	سواد	زیر دپیلم
	۴۲.۹±۷.۲		۴.۴±۱.۵		۱۴.۴±۳		۱۵.۷±۳		۸.۲±۱.۴		
	۴۳.۶±۷.۶		۴.۴±۱.۳		۱۳.۷±۳.۵		۱۵.۸±۳.۳		۸.۱±۱.۵		
	۴۵.۴±۶		۴.۷±۱.۳		۱۴.۳±۲.۳		۱۶.۹±۲		۸.۱±۱.۷		
$p < 0.05^*$	۳۸.۴±۵.۴	$p < 0.05^*$	۲.۴±۱	$p < 0.05^*$	۱۳.۶±۲.۸	$p < 0.05^*$	۱۴.۷±۲.۸	$p < 0.05^*$	۷.۷±۱.۲	خانه‌دار	کارمند
	۴۵.۴±۷.۷		۵.۲±۱.۹		۱۴.۷±۲.۳		۱۶.۳±۳.۵		۸.۱±۲		
	۴۵.۹±۶.۷		۴.۷±۱.۳		۱۶±۲.۷		۱۶.۷±۳		۸.۵±۱.۵		
	۴۶.۳±۶.۸		۵.۱±۱.۷		۱۵.۷±۲.۱		۱۶.۸±۳.۱		۸.۶±۱.۴		
	۴۰.۵±۳.۵		۴.۵±۰.۷		۱۱.۵±۲.۴		۱۶.۸±۲.۲		۷.۸±۱.۱		محصل
	۴۵.۱±۶.۸		۴.۷±۱.۳		۱۴.۳±۲.۵		۱۷.۱±۲.۱		۸.۲±۱.۳		دانشجو
	۴۵.۱±۴.۹		۴.۷±۱.۳		۱۵.۳±۲.۸		۱۶.۸±۲		۸.۴±۱.۲		بازنشسته
	۴۱.۵±۷.۴		۴.۹±۱.۹		۱۳.۶±۲.۶		۱۵.۳±۳		۷.۳±۱.۴		بیکار

* رابطه معنی‌دار در سطح ۹۵ درصد

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های نشان می‌دهد که در مجموع مراجعه کنندگان از واحد پذیرش راضی بوده‌اند (43.7 ± 6.1). این نتیجه به طور مشابه در تحقیقات دیگر بیان شده است.^[۱۷, ۱۱, ۱۰, ۹, ۲] در مطالعه‌ای در قزوین، میزان نارضایتی بیماران از واحد پذیرش 37.4 ± 5.4 درصد بیان گردید.^[۱۸] همچنین در

رضایت افزایش می‌یابد و افرادی که مدت اقامت یک روز دارند، ناراضی ترند. با افزایش سطح تحصیلات میزان رضایتمندی از واحد پذیرش افزایش یافته است اما این رابطه معنی‌دار نیست. همچنین میزان رضایتمندی با شغل بیمار رابطه دارد و افراد خانه‌دار ناراضی ترند ($P < 0.05$).

حاضر همخوانی ندارد. در پژوهشي در سنگاپور، ۲۸/۸ درصد افراد از واحد درصد شکایات بيماران مربوط به طرز برخورد کارکنان بوده است.^[۱۱] در مطالعه اى به نقش خوش آمدگوئي به عنوان اولين برخورد بيمار در بد و ورود به بيمارستان پرداخته و اشاره شده است که برخورد اوليه مناسب به برطرف کردن استرس کمک کرده و ميزان رضايت بيمار را از بيمارستان افزایيش می دهد.^[۱۱] يكى از مهمترین جنبه هايى که موجب رضايت بيماران مى گردد توانايي پرسنل در ايجاد ارتباط با بيمار است. اين توانايي شامل مهارت هاي برقراری ارتباط چشمی، گوش دادن به جزئيات گفته هاي بيمار و اجازه ابراز احساسات به بيمار است. نباید تاثير روانى را که واحد پذيرش بر بيماران و بستگان دارد از نظر دور داشت. ثابت شده است که عدم توجه به جنبه هاي روحى و روانى بيماران خصوصا بيماراني با مشکلات روحى رضايتمندي آنان را بشدت کاهش می دهد.^[۱۰، ۲۳-۲۵] مطالعاتي نيز ثابت کرده که رضايت از نحوه برخورد کارکنان مهمترین عامل در رضايتمندي کلى از خدمات بيمارستان و سومين عامل برای مراجعيه مجدد به يك مرکز درمانی است.^[۲۶، ۲۷] اين موضوع اهميت رفتار مناسب با مراجعان را به خوبى خاطر نشان مى سازد و نتيج اين پژوهش نيز نشان مى دهد که کارکنان واحد پذيرش به اهميت رفتار و روابط صحيح با مراجعين واقfnده.

يافته ها نشان داد که مراجعيen از نحوه پاسخگوئي راضى بوده اند ($14/6 \pm 2/7$). ناراضيati از ارایه اطلاعات در مورد فرم رضايت نامه بيشتر از ساير موارد بود. رضايت آگاهانه جزء حقوق بيمار و يكى از اصول منشور حقوق بيمار است. کارکنان پذيرش نيز مى بايست در مورد آنچه بيماران امضا مى نمایند توضيحاتي عمومي، نه در حد تخصصي، برای بيماران ارایه دهنده ولی نتيج اين پژوهش نشان مى دهد که کارکنان پذيرش به اين اصل مهم توجه ندارند. در مطالعه اى نشان داده شده که دادن اطلاعات مورد نياز بيماران به آنها، به برطرف نمودن اضطراب کمک کرده و

بيمارستان هاي سبزوار، ۹۶/۸ درصد افراد از واحد پذيرش ناراضى بوده اند.^[۷] مطالعه ديگري نيز ناراضيati ۴۱ درصدی بيماران از پذيرش را نشان داده است^[۱۹] که با مطالعه حاضر همخوانی ندارد. در مطالعه اى در کرمان، عملکرد واحد پذيرش در سطح متوسط ارزیابی گردید و ارتقاء عملکرد اين واحد مستلزم توجه بيشتر به فرآيند پذيرش بيمار و صدور دستورالعمل ها عنوان شد.^[۲۰] عملکرد مناسب کارکنان واحد پذيرش بيمارستان هاي کاشان را مى توان دليل رضايتمندي مراجعيen دانست.

ثابت شده است که تاسيس واحد پذيرش مدت اقامت را يك روز کاهش داده و تعداد بيماران ليست انتظار را نسبت به مواردي که بيماران مستقيم در بخش هاي درمانی، پذيرش شوند تا ۳۰ درصد کاهش مى دهد.^[۲۱] در پژوهشي در سنگاپور مشخص شد که ۱۰ درصد از شکایات بيماران از مدت انتظار بوده است^[۱۱] که اهميت توجه به مدت انتظار را نشان مى دهد. يافته هاي پژوهش حاضر نشان مى دهد که ميزان رضايت از مدت انتظار در واحد پذيرش در سطح کاملا راضى قرار دارد ($8/03 \pm 1/43$). نتيجه مشابه در مطالعه تهران نيز گزارش شده است.^[۱۱] دلایل رضايتمندي در پژوهش حاضر مى تواند ناشي از تعداد کافى کارکنان کارآمد در واحد پذيرش و مراجعيه کننده کمتر باشد. در مطالعه اى ۲۸/۶ درصد مراجعيه کنندگان به بخش فوريت هاي پژشكى بيمارستان هاي گتاباد از سرعت تشكيل پرونده در واحد پذيرش، ناراضى بوده اند^[۸] که با پژوهش حاضر همخوانی ندارد. در شرایط فوريت هاي پژشكى، انتظار سرعت بيشتر در خدمت رساني انتظار موجه است و اين موضوع مى تواند دليل تفاوت نتيج اين دو مطالعه باشد.

يافته ها نشان داد که مراجعيen از رفتار و روابط کارکنان کاملا راضى بوده اند ($15/78 \pm 2/9$). نتيجه مشابه در برخى مطالعات گزارش شده است.^[۱۰، ۱۱، ۲۲] در مطالعه اى در تبريز، $55/4$ درصد بيماران از رفتار و روابط کارکنان پذيرش ناراضى بودند^[۶] که با پژوهش

نمونه مورد مطالعه باشد، زیرا در نمونه شهر کاشان تعداد افراد تحصیل کرده بسیار کم است.

در این مطالعه هر چند با افزایش سن رضایت کمتر می شد ولی این رابطه معنی دار نبود. مطالعه ای نتیجه مشابه گزارش کرده است [۲۹] اما در مطالعه تهران مشخص شد که رابطه بین سن و رضایتمندی معنی دار است و با افزایش سن رضایت بیشتر می شود [۱۱]. در مطالعه ای نیز ثابت شده که در بیماران بالای ۷۰ سال، کاهش مشکلات احساسی بیمار می تواند سطح رضایتمندی را افزایش دهد [۳۲]. به نظر می رسد با افزایش سن و کم حوصلگی بیماران، توقعات افزایش می یابد و این موضوع می تواند باعث کاهش رضایتمندی مراجعین در کاشان شده باشد؛ دلیل این اختلاف می تواند ناشی از نمونه ها نیز باشد، زیرا در مطالعه حاضر اکثریت افراد در گروه جوان قرار دارند.

طبق مطالعه رابطه معنی داری بین میزان رضایتمندی از واحد پذیرش و منطقه سکونت (شهری و روستایی)، مراجعه قبلی و مراجعه حضوری وجود ندارد. مطالعه سبزوار نیز اختلافی در رضایتمندی مراجعین شهری و روستایی از پذیرش نشان نداد [۷]. در مورد تاثیر مراجعه قبلی بر رضایتمندی از پذیرش نتایج مشابهی وجود ندارد اما مطالعاتی نشان داده بیمارانی که دفعات مراجعته بیشتری دارند، رضایت کلی آنها از خدمات بیمارستانی کمتر است [۳۰، ۳۳]. در مورد اختلاف رضایت بیماران و همراهان نتایجی در سایر مطالعات گزارش نشده است.

رضایتمندی بیماران از نحوه پاسخگویی کارکنان کمتر از همراهان است [۵، ۰/۴۰]. این موضوع می تواند به دلیل حساس تر بودن بیماران نسبت به همراهان باشد و به نظر می رسد در پاسخگویی به بیماران باید شایسته تر عمل نمود. همچنین افراد خانه دار به طور معنی داری ناراضی تراز سایر گروه ها بودند. البته به نظر می رسد این ارتباط بیشتر متاثر از جنسیت بیماران باشد، زیرا اکثریت بیماران زن و خانه دار بودند. لذا در این رابطه مطالعات بیشتر توصیه می شود.

نتایج نشان داد که با افزایش مدت اقامت میزان

رضایتمندی کلی آنان را افزایش می دهد [۱۱، ۲۸]. بنابراین توصیه می شود که کارکنان پذیرش اطلاعات اولیه و عمومی در این مورد در اختیار بیماران یا همراهان قرار دهند.

در مورد رعایت عدالت در نوبت دهی یافته ها نشان داد که مراجعین راضی بودند (۴/۴۱±۱/۶). در این رابطه در سایر مطالعات میزان رضایت گزارش نشده است. عدم تبعیض و رعایت عدالت در پذیرش بیماران از حقوق آنان بوده [۵] و از عواملی است که در رضایتمندی آنان موثر است. نتایج این پژوهش نشان داد که کارکنان پذیرش به این مهم توجه دارند.

مطالعه نشان داد که زنان به طور معنی داری از واحد پذیرش ناراضی ترند. در مطالعاتی رابطه ای بین جنس و رضایتمندی بیماران از خدمات درمانی مشاهده نشد [۲۹، ۳۰]. در مطالعه تهران مشخص شد که بین رضایت از پذیرش و جنس بیماران ارتباط معنی داری وجود ندارد [۱۱]. مطالعه سبزوار نیز نشان داد که مردان از خدمات پذیرش ناراضی ترند [۷]. این اختلاف می تواند به دلیل تفاوت فرهنگی شهرها و حجم نمونه مطالعه حاضر باشد؛ بنابراین مطالعات بیشتر در این زمینه توصیه می شود.

در مطالعه حاضر مشخص شد با افزایش سطح تحصیلات میزان رضایتمندی از واحد پذیرش افزایش یافته است اما این دو عامل در مطالعه تهران ذکر شده معکوس بین این دو عامل در مطالعه سبزوار نیز نشان داده است، به طوری که بالاترین میزان رضایت از پذیرش در افراد کم سواد مشاهده شد [۱۱]. مطالعاتی نیز نشان داده با افزایش سواد رضایتمندی از خدمات درمانی کاهش می یابد [۲۹-۳۱] که با مطالعه حاضر همخوانی ندارد.

در زمان مطالعه حاضر، افراد با سطح سواد بالاتر عمدتاً شلوغی واحد پذیرش و درگیر بودن کارکنان را مطرح می کردند و آن را دلیلی برای برخی از بی توجهی های احتمالی ذکر می نمودند؛ شاید همین دیدگاه مراجعین تحصیل کرده در کاشان باعث شده تا رضایت آنان بیشتر باشد. علت دیگر این امر می تواند

فهرست منابع

۱. صدقیانی ابراهیم. ارزیابی مراقبت بهداشتی، درمانی و استانداردهای بیمارستانی. چاپ دوم، انتشارات جعفری، تهران، ۱۳۸۴.
۲. ربیعی رضا، رنگرز جدی فاطمه. بررسی رضایتمندی بیماران بستری در بیمارستان‌های شهر کاشان در سال ۱۳۸۲. طرح تحقیقاتی، کاشان: دانشکده پرایپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ۱۳۸۲.
3. Bronkesh S. Improving patient satisfaction. 1998. Available from: www.hsmgroup.com. Accessed: September 2006.
۴. مصدق راد علی محمد. ارزیابی میزان رضایتمندی بیماران از خدمات بستری بیمارستان رازی قزوین. ۱۳۸۰. مدیریت و اطلاعات در بهداشت و درمان ۱۳۸۳؛ ۱(۱): ۲۸-۳۲.
۵. صدقیانی ابراهیم، سازمان و مدیریت بیمارستان، جلد دوم. انتشارات جهان رایانه، تهران، ۱۳۷۷.
۶. صومی محمدحسین، رضازاده گاوگانی نعمت. بررسی میزان رضایت بیماران بستری از خدمات ارائه شده در مرکز آموزشی درمانی شهدای تبریز. همایش سراسری روسا و مدیران بیمارستان‌های کشور. تبریز، ۱۳۷۹.
۷. گل افروزشهری مهدی، رهنماهی رهسپار سیده فاطمه، بهنام و شانی حمیدرضا، شیرزاده ابراهیم. بررسی میزان رضایت بیماران بستری در بیمارستان‌های شهرستان سبزوار در سال ۸۰-۸۱. اسرار ۱۳۸۲؛ ۱(۱۰): ۴۰-۵۱.
۸. قهرمانی محمد، مهدی پور علی، مطلبی محمد، مینویان محمدحسین. بررسی میزان رضایتمندی مراجعه کنندگان به بخش فوریت‌های پزشکی بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد. مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد ۱۳۸۰؛ ۲(۷): ۳۴-۲۷.
۹. شمس‌الدین، خلیل‌زاده حمید، قدیمی‌حسین، مرتاض مهدی. بررسی میزان رضایتمندی از نحوه رفتار پرستاران بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی همدان. مجله دانشکده پرستاری و مامایی همدان ۱۳۸۲؛ ۱۱(۱): ۱۷.
۱۰. اسلامی نژاد طاهره، ظهور علیرضا. رضایتمندی بیماران بستری بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی کرمان از ارایه

رضایتمندی افزایش می‌یابد. در مطالعه تهران نیز نتایج مشابهی به دست آمده است.^[۱۱] با افزایش مدت اقامت و به تعادل رسیدن بیمار و همراهان و کاهش نگرانی، احتمالاً توقعات کمتر شده و قضاوت بهتری صورت می‌گیرد. این موضوع می‌تواند دلیل افزایش رضایتمندی با افزایش مدت اقامت باشد. در مقایسه مطالعه حاضر و مطالعه تهران، تفاوت‌های مشاهده شده می‌تواند ناشی از زمان توزیع پرسشنامه‌ها باشد. در مطالعه تهران پرسشنامه در زمان ترخیص و در مطالعه حاضر در زمان اقامت بیمار (بین ۲۴ تا ۷۲ ساعت) توزیع شده است. مطالعات نشان داده است که سطح حصول سلامتی و رفع بیماری در میزان رضایتمندی مؤثر است.^[۲۱، ۳۳] بنابراین اختلافات مشاهده شده می‌تواند ناشی از این موضوع باشد. مقایسه مطالعه کاشان و تهران نشان دهنده اختلاف زیادی در سطح رضایتمندی است (۶۶/۴ در مقابل ۹۰/۶ درصد). صاحب نظر ان مقعدنده که میزان رضایت کمتر از ۷۵ درصد به توجهات خاص نیاز دارد.^[۱] لذا به نظر می‌رسد در نظر گرفتن بازخور مراجعین درباره واحد پذیرش در زمان هر چه نزدیکتر به زمان پذیرش از اهمیت زیادی برخوردار است. در ضمن، کاهش نارضایتی از واحد پذیرش در زمان ترخیص نمی‌تواند توجیحی برای برخی بی توجهی‌های کارکنان این واحد باشد. باید توجه داشت که بیماران (همراهان) فقط یک بار با این واحد رویه رویی شوند؛ بنابراین شایسته است که کارکنان این واحد در همان روز پذیرش توجهات لازم را بنمایند.

همان‌گونه که این مطالعه نشان می‌دهد مراجعین از واحدهای پذیرش راضی هستند. کارکنان پذیرش با توجه به عواملی مانند پاسخگویی مناسب تر به بیماران؛ خصوصاً در مورد فرم‌های رضایت‌نامه، توجه بیشتر به بانوان، بیماران و به گروه‌های مسن تر می‌تواند رضایت بیمار از واحد پذیرش و طبعاً رضایت از بیمارستان را افزایش داده و در روند درمانی بیماران تاثیر مثبت بگذارند. ◆

۲۲. پیری زکیه، ظهور علیرضا. رضایتمندی بیماران بستری بیمارستان شهید اکبرآبادی از خدمات ارائه شده در سال ۱۳۸۲. ۶۳-۷۰: ۱۴(۶): ۱۳۸۲.
۲۳. احمدوند لیلا. برآورد زمان انتظار بیماران مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان های شهدای عشایر خرم آباد وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان لرستان. بیمارستان علوم پزشکی ۲۶: ۳۷۸.
۲۴. شعبانی مقدم فاطمه، بحق لیلا. بررسی وضعیت واحد پذیرش در بیمارستان های شهر کاشان. کاشان: دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، ۱۳۸۲.
25. Greenley J, Young T, Schoenherr R. Psychological distress and patient satisfaction. *Medical Care* 1982; 20(4):373-385.
۲۶. سجادیان اکرم السادات، کاویانی احمد، یونسیان مسعود، فاتح ابوالفضل. بررسی میزان رضایت بیماران از خدمات ارائه شده در کلینیک مرکز بیماری های پستان. پایش ۱۳۸۱(۱): ۵۵-۶۳.
۲۷. روپیما شهلا، صادقیان ناصر، خلبانی منفرد مهدی، آزادفر ساراء، نراقی الله، شکیبا فر فاطمه و همکاران. بررسی میزان رضایت بیماران سرپائی مراجعه کننده به درمانگاه بیمارستان طالقانی تهران در سال ۱۳۸۰-۱۳۸۱. پژوهش در پزشکی ۱۳۸۲(۳): ۲۰۵-۲۱۵.
28. Larson C O, Nelson E C, Gustafson D, Batalden, P B. The relationship between meeting patients' information needs and their satisfaction with hospital care and general health status outcomes. *International Journal for Quality in Health Care* 1996; 8(5): 447-456.
29. Bre'dart A, Coens C, Aaronson N, Chie W, Efficace F, Conroy T, et al. Determinants of patient satisfaction in oncology settings from European and Asian countries: Preliminary results based on the EORTC IN-PATSAT32 questionnaire. *European Journal of cancer* 2007; 43(2): 323-330.
۳۰. مسعودی راد حسین، تبری رامین، عارفیان محمود رضا. بررسی میزان رضایت بیماران مراجعه کننده به بخش اندودنتیکس دانشکده دندانپزشکی گیلان. ۱۳۸۳. مجله دندانپزشکی جامعه اسلامی دندانپزشکان ۱۳۸۴(۱۷): ۸۱-۸۸.
- خدمات؛ ۱۳۸۱. مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۳(۷): ۲۷-۳۴.
۱۱. ظفرقندی محمد رضا، سیداحمد خلیفه سلطانی. میزان رضایت بیماران بستری از فرآیند پذیرش بیمار در بیمارستان های دانشگاه علوم پزشکی تهران. *حکیم* ۱۳۸۴(۸): ۳۱-۳۷.
۱۲. سلمان زاده حسین. ارائه خدمات: رضایتمندی، مشتری مداری. مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی ۱۳۸۰(۴): ۱-۳.
۱۳. هوشمندی مهوش. بررسی میزان آگاهی مسئولان اجرایی بیمارستان ها از فعالیت های کلی بخش مدارک پزشکی: چگونگی فعالیت های بخش مدارک پزشکی در استان کهگلویه و بویراحمد. پایان نامه کارشناسی ارشد مدارک پزشکی. تهران: دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی، دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۶.
14. The John Hopkins breast cancer comparative result of patient's satisfaction survey. Available from: www.hopkinsmedicine.org. Accessed: September 2006.
15. Patient satisfaction survey. Available from: www.bighamandwomens.org. Accessed: September 2006.
16. انصاری حسن، عبادی فرد آذر فربد، ملاصداقی غلامعلی. میزان رضایت بیماران از بیمارستان های تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی ایران. مجله دانشگاه علوم پزشکی بیرون جند ۱۳۸۳(۱۱): ۴۵-۴۸.
17. زحل محمدعلی، شیخی محمد رضا، جوادی امیر. تاثیر طرح بهینه سازی بخش فوریت های بیمارستان یو اولی سینای قزوین بر رضایت بیماران. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۴(۹): ۵۰-۵۴.
18. شیخی محمد رضا، جوادی امیر. رضایتمندی بیماران از خدمات ارائه شده در مراکز آموزشی درمانی قزوین. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۲(۴): ۶۲-۶۶.
19. رزمی حسن، تالاری محمد جعفر. بررسی میزان رضایت بیماران مراجعه کننده به دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۸۲. مجله دندانپزشکی جامعه اسلامی دندانپزشکان ۱۳۸۴(۱۷): ۸۲-۸۹.
20. آریایی منیژه، ارزیابی عملکرد بخش مدارک پزشکی بیمارستان های آموزشی کرمان. پایش ۱۳۸۱(۱): ۲۷-۳۲.
21. Moloney E D, Smith D, Bennett K, O'riordan D, Silke B. Impact of an acute medical admission unit on length of hospital stay, and emergency department wait times. *QJM* 2005; 98(4):283-289.

۳۱. سیف ربیعی محمدعلی، شهیدزاده علی. رضایت بیماران بستری در بیمارستان‌های دولتی تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی همدان و عوامل موثر بر آن. پایش ۱۳۸۵؛ ۴(۵): ۲۷۹-۲۷۱.

32. Hall J, Feldstein M, Fretwell M, Rowe J, Epstein A. Older patients' health status and satisfaction with medical care in an HMO population. Medical Care 1990; 28 (3): 261-270.

۳۳. سرچشمی رامین، شیخی محمدرضا. رضایت بیماران از کیفیت خدمات ارایه شده در بخش اورژانس مراکز آموزشی درمانی قزوین. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین ۱۳۸۰؛ ۱۸: ۶۸-۶۴.

Consumer's satisfaction with admission services in teaching hospitals affiliated to Kashan University of Medical Sciences; 2006

Sheikhtaheri A.¹ / Farzandipour M.² / Sadoughi F.³

Abstract

Introduction: patients' satisfaction indicates the accurate care providing, and is considered as an important indicators of health care quality. Patients' satisfaction with admission services is quite important. This study aimed at determining the level of consumers' satisfaction with admission services and its related determinants in teaching hospitals affiliated to Kashan University of Medical Sciences.

Methods: In this descriptive-analytic study, 384 patients or their relatives were interviewed using a questionnaire. Data analysis was done through descriptive and analytic statistics such as: percent, means, SD, t-test, X² and ANOVA test.

Results: Totally 46.2% the consumers' perceived services of admission unit good. They were completely satisfied with the waiting time (8.03 ± 1.43 points of 10), and with the staff behavior (15.78 ± 2.9 points of 20). They were also satisfied with the staffs' responses to their questions (14.6 ± 2.7 points of 20), and with equity in admission turn (4.41 ± 1.6 points of 10). Satisfaction was significantly related to patients' job, length of stay and sex. Also patients' satisfaction with staffs' responses was significantly less than from that of their relatives ($p<0.05$).

Conclusion: Generally, patients or their relatives were satisfied with admission services. Of course, the admission staffs could response better to satisfying their questions, especially on consent forms, pay more attention to females, and old patients as all theses will lead to more the patients' satisfaction.

Keywords: Admission, Satisfaction, Hospital, Consumer, Patients.

1. PhD student in Health Information Management, School of Management and Medical Information Sciences, Iran University of Medical Sciences, Lecturer of Kashan University of Medical Sciences

2. PhD in Health Information Management, Faculty Member, School of paramedical sciences, Kashan University of Medical sciences

3. Assistant professor of Health Information Management, School of Management and Medical Information Sciences, Iran University of Medical Sciences